Walkiria

(Grigore Constantinescu – 17 septembrie 2013)

Impresionantă continuarea Tetralogiei „Inelul Nibelungului”, cu opera ce urmează după Preludiul ciclului. În gândirea compozitorului, derularea acțiunii legendare capătă acum consistența dramei, în care tumultul muzicii se îmbogățește perpetuu cu noi personaje și măreția sonorității simfonice.

De-a lungul a aproape cinci ore, muzica wagneriană a răsunat cu o triumfătoare diversitate, construind o imagine de neobișnuită măreție a audiției. În condițiile execuției dominate de marele dirijor Marek Janowski şi-a **Rundfunk-Sinfonieorchester** s-au împlinit performanțele, fără a lăsa impresia că spațiul Sălii Mari a Palatului îi crează dificultăți în realizare. Depășind amplificarea de ansamblu și detaliile privitoare la evoluțiile solistice, unde anumite sublinieri ale pupitrului electronic au fost totuși vizibile, am constatat că efectul de ansamblu este întru-totul perfect acordabil cu cel definit prin ideea de spectacol. Sugestia unei anume regii de mișcare scenică, pentru cântăreți, a contribuit la spiritul teatral prin amplasamente capabile să spațieze comunicarea personajelor, subliniindu-se relații (exemplare pot fi prezența vocală a cavalcadei walkiriilor, dialogurile Wotan-Frika, scena întâlnirii Siegmund-Hunding-Sieglinde, momentele muzicale cu efect de arie culminativă, printre care „Nothung!”, cântat de Siegmund). Muzical, pagini cu tematică poetică, precum „Farmecul primăverii”, au fost deosebit de sugestive spectacular, continuate de duetul de dragoste Sieglinde-Siegmund. Opera are și numeroase pagini care îi conferă propriul contur simfonic în cadrul ciclului.

Performanțele solistice au adăugat în distribuția **Preludiului Tetralogiei** nume noi, importante, soprana Melanie Diener (Sieglinde), mezzo-soprana Petra Lang (Brunnhilde), tenorul Torsten Kerl (Siegmund), grupul vocilor de walkirii la care au participat și cântăreți români.

Producția susținută de muzicienii germani este un semn de excepție propriu profesionalismului acestei formații a Radiodifuziunii berlineze, capabilă a realiza astfel „ieșirea din studioul de înregistrări”, pentru participarea de anvergură la acest mare Festival.